№ 70. Środa 26. Marca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

W powiecie *Rawskim* złożyli: C. k. urzędnicy powiatu z urządzonej na ten cel zabawy wieczornej 36 zł. 7 c.; PP. Józef Jabłonowski właściciel Rawy 20 zł.; Ludwik Zieliński właściciel Lubyczy 2 zł.; Waleryan Czajkowski właściciel Kamionki 10 zł; Franciszek Wilczyński właściciel Hrebenny 10 zł.; Grzegorz Hałuszczyński rządca dóbr w Rzyczkach 2 zł.; Jan Bandrowski zarządca ekonomiczny w Mostach małych 2 zł.; gminy: Einsingen 3 zł.; izraelicka gmina w Rawie 10 zł.; Prusie 3. zł. 70 c; Huta zielona 1 zł.; Potylicz 18 zł. 17 c.; Starawieś 13 zł. 70 c.; Lipnik 10 zł. 55 c.; Hołe kamienne 7 zł. 90 c.; Budy 7 zł. 10 c.; Krzywe 4 zł. 75 c.; Piatyn 7 zł. 97 c; Bobroidy 10 zł. 80 c.; Biszków 9 zł. 45 c.; Pomłynow 6 zł. 20 c.; Werchrata 10 zł.; Rawa 4 zł.; Kornie 4 zł. 50 c.; Hrebenne 4 zł.; Dziewięcirz 5 zł.; Mostyn ałe 2 zł. 66 c.; Hołe rawskie 8 zł.; Potok i Tymiatyska 3 zł.; Siedliska 3 zł. — razem 240 zł. 52 c. w. a.

Składka urządzona w powiecie *Starosądeckim* przyniosła tymczasowo kwotę 58 zł. 10 c. w. a.

Ze składki w powiecie *Lwowskim* wpłynęło dotąd na rzecz dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego 84 zł. 60 c., a w powiecie *Starosolskim* 110 zł. 86 c. w. a.

Pieniądze ze wszystkich tych składek zostały już posłane przełożonemu obwodu tarnowskiego.

Telegramy.

Medyolan, 22. marca. Przyjechał tu Garibaldi; przyrzeka Rzym i Wenecyę i zaleca zbroić się dla oswobodzenia siostr z niewoli.

Medyolan, 22go marca. Dzisiejsza *Perseveranza* donosi z Turynu: Zgromadzenie większości przyjęło kandydaturę Tecchia na prezydenta izby; mniejszość proponuje Lanzę.

Berlin, 22. marca. Najwyższy dekret z dnia wczorajszego dozwala zniżyć stopę procentową pożyczki państwa z r. 1850 i 1852 zacząwszy od 1. października 1862 z $4\frac{1}{2}$ na 4%.

Bruxela, 22. marca. Dzisiejsza *Indep. belge* utrzymuje, że w gabinecie francuskim nastąpią zmiany. Walewski ma objąć ambasadę w Londynie, a Chevreau otrzyma departament spraw wewnętrznych. Dalsze zmiany są mniej prawdopodobne. Kardynał Antonelli wydał do mocarstw okólnik, w którym zarzuca Francyi, że ogłosiła tajne dokumenta wymieniane między Watykanem a Tuileryami.

Przegląd polityczny.

Lwów, 26. marca. Krom smutnego doniesienia o zgonie feldmarszałka księcia Windischgraetza; niemamy dziś żadnych wiadomości w sprawach wewnętrzno krajowych.

Skąpe są też i wiadomości nasze w sprawach zagranicznych. W Prusiech rząd postanowił zniżyć stopę procentową pożyczek z roku 1850 i 1852 z $4\frac{1}{2}$ na 4%. Zresztą rozwiązanie izby deputowanych i jednoczesne ustąpienie większej części ministeryum, wzniecają obawy o przyszły rozwój sprawy publicznej w monarchyi pruskiej. W ogóle wszyscy z wytężoną uwagą wyglądają rezultatu nowych wyborów, które wkrótce nastąpić mają. Wśród powszechnej trwogi spodziewać się należy, że reskrypt Króla J. M. pruskiego z dn. 19. marca, którego osnowę w piśmie naszem już zamieściliśmy, przyczyni się stanowczo do przywrócenia zaufania i sprostowania sądu o rzeczach publicznych i przyszłego ich rozwoju.

Pomimo silnego wystąpienia stronnictwa systemu protekcyi przemysłowej w izbie deputowanych francuskiej, rząd cesarski postępuje dalej na drodze traktatów handlowych z ościennemi państwami. Traktat takowy zawarty znów być ma z rządem piemonckim, i wywoła nowe krzyki w obozie protekcyonistów. Zresztą rozprawy w izbach francuskich ucichły po zawotowaniu adresu, i toczyć się będą w sprawach Francye samą obchodzić mogących. Jak na teraz na uwagę jedynie zasługuje wysłanie dość znacznych posiłków do Mexyku. Zdawałoby się, że rząd francuski zamyśla przeważnie zająć stanowisko w wyprawie mexykańskiej. Wieści o wystąpieniu z ministeryum francuskiego hr. Walewskiego, który objąćby miał ambasadę w Londynie, pojawiają się często w dziennikach, dotąd jednak nic stanowczego powiedzieć o tem nie można.

Jeszcze wojna amerykańska nie zbliżyła się do stanowczego załatwienia, gdy nowe w Anglii powstały obawy o losy państwa chińskiego, z interesami handlu angielskiego teraz ściśle połączonego. Powstańcy bowiem przeciwko rządowi obecnemu ciągle nowe robią postępy, pod tym względem szczególnie niebezpieczne, że z niesłychanem barbarzyństwem palą i niszczą całe prowincye, wytępiając ludność i grożąc upadkiem wszelkiej produkcyi. Dlatego w parlamencie angielskim odezwały się głosy za wystąpieniem przeciwko barbarzyńskiej hordzie, jak powstańców chińskich nazwano. Wszakże podobne mieszanie się w wewnętrzne sprawy kraju tak rozległego i tak oddalonego wielkie przedstawia trudności; zdaje się zatem, iż Anglia ograniczać się będzie na obronie osób i majątków własnych swych poddanych w Chinach osiadłych, zwłaszcza że powstańcy wytępiając krajowców z niesłychaną srogością, cofają się za wystąpieniem najmniejszej siły europejskiej. — Na uwagę zasługuje zwiększająca się coraz produkcya złota w posiadłościach angielskich w Australii. W Nowej Zelandyi wydobyto w przeciągu sześciu miesięcy przeszło 200.000 uncyi drogiego tego metalu.

Na włoskim półwyspie nic się dotąd nie odmieniło; z jednej strony tak zwane komitety przezorności prawią o „wyswobodzeniu“ Wenecyi i Rzymu, a z drugiej przychodzą ciągłe wiadomości o nowych postępach powstańców w Neapolitańskiem, którzy teraz występują w silnych bandach dobrze uzbrojonych i wojskowo zorganizowanych. Wśród takiego położenia rzeczy śmiesznemi się zdają zamysły o nowych podbojach, o nowem rozszerzeniu panowania piemonckiego.

Powstanie w Grecyi zdaje się zbliżać do zupełnego upadku; krom bowiem Nauplii jeszcze w rękach powstańców będącej rząd panem jest sytuacyi w całym kraju, w którym spokojność zupełna panuje.

Turcya zamyśla o zaprowadzeniu nowych podatków, pomimo ogłoszonego niedawno budżetu, blisko milion funtów szterlingów przewyżki w dochodach nad wydatki wykazującego. Nadto obiegają pogłoski, że Fuad Basza niedawno mianowany Wielkim Wezyrem i ministrem skarbu, wydalony być ma z posady swojej, na której nie zdołał usprawiedliwić zaufania, jakie Sułtan w zdolnościach jego finansowych pokładał.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 24. marca. Ich cesars. Wysokoście Arcyksiążęta Ferdynand Maxymilian i Ludwik przybyli 19. marca do Wenecyi.

Posiedzenie izby panów z d. 21. marca, otwarte zostało przez JO. księcia Auersperga o godzinie 12. w południe. Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsce pp.: Hr. Rechberg, Mecsery, Lasser i hr. Degenfeld.

Baron Lichtenfels skończył przerwaną na ostatniem posiedzeniu mowę swoją za zniesieniem lennictw, odpierając zdanie mniejszości wydziału.

Hr. Leo Thun zabrał głos, replikując na ogólne i szczegółowe uwagi proponującego; zakończył zaś wnioskiem, ażeby rozprawy ogólne zamknięte a szczegółowe rozpoczęte zostały. Wniosek ten przyjęto i prezes wymienił zasady, według których głosowanie odbywać się ma, tak iż każdy z osobna szczegółowy ustęp ustawy najprzód ze stanowiska koniecznego zniesienia lennictw, następnie ze stanowiska częścią koniecznego, częścią dowolnego zniesienia (według opinii większości wydziału) a w końcu ze stanowiska całkiem dowolnego zniesienia, (opinia mniejszości wydziału) pod głosowanie oddany być ma. Z tego powodu wszczęła się półgodzinna prawie dyskusya między prezesem izby a hrab. Thun, która jedynie tem przerwaną została, iż J. Ex. p. minister Lasser zabrał głos dla oświadczenia, iż rząd chętnie zgodzi się na wniosek większości wydziału, orzekający konieczność zniesienia lennictw. Że zaś hr. Thun zażądał, ażeby wniosek mniejszości przedewszystkiem do głosowania podany został, prezes zgodził się na to wszakże z wyrażonem zastrzeżeniem, iż podobne postępowanie na przyszłość obowiązywać nie będzie, byłoby ono bowiem niebezpiecznym prejudykatem, bo tym sposobem każdy członek mniejszości wydziału uchyliłby mógł

wniosek większości. Przy nastąpionem głosowaniu wniosek hr. Thun pozostał w mniejszości,

Następnie głosowano według wniosku prezesa:

1) co do zasady koniecznego zniesienia i było z 71 głosów tylko 30 za zasadą, a zatem mniejszość,

2) za zasadą zniesienia częścią koniecznego, częścią dowolnego były tylko 34 głosy z 71, a zatem mniejszość,

3) również wyraźna mniejszość za zasadę dowolnego zniesienia.

Gdy więc żadna z zasad nad któremi głosowano, nie została przyjętą, przeto z porządku uchwała izby deputowanych przyjdzie pod obrady.

Uchwała ta odczytaną i posiedzenie do następnego dnia, godziny 11. rannej odroczone zostało.

(Posiedzenie izby panów z 22. marca.)

Posiedzenie izby panów z 22. b. m. było bardzo krótkie. Zaraz po otwarciu posiedzenia zabrał głos książę *Auersperg*, by oznajmić izbie smutną wieść o zgonie feldmarszałka księcia Windischgraetza, przyczem poświęcił kilka słów najszczerszego uwielbienia pamięci zgasłego wojownika, który zjednał sobie zaszczytne imię w dziejach Austryi. Mowę jego przerywała izba kilkakrotnie oklaskami najwyższej sympatyi.

W końcu na przedstawienie *prezydenta*, że pod wpływem tak bolesnego uczucia trudno oddawać się swobodnie obradom, zostało posiedzenie zawieszone.

Przyszłe posiedzenie w poniedziałek.

Sprawozdanie komisyi długu państwa z dnia 30. grudnia 1861 roku, do l. 127 o stanie długu państwa w pierwszym półroczu 1861 r.

(Dokończenie.)

W pierwszym półroczu 1861 r. dług państwa zwiększył się

sumą	58,765 272 zł. $38\,^{3}/_{10}$ c.
zmniejszył się zaś jednocześnie sumą . .	11,777 542 zł. $11\,^{5}/_{10}$ c.
W obec więc stanu z końcem października 1860 r. wykazanego, dług państwa od tego czasu aż po dzień 30. kwietnia 1861 r. zwiększył się o	46.987.730 zł. $26\,^{3}/_{10}$ c.
uwzględniając zaś ubytek majątku kasy depozytowej państwa w pierwszym półroczu 1861 r wykazany, w ilości . . .	9.116 zł. $53\,^{5}/_{10}$ c.
zwiększył się więc w ogóle sumą . . .	46.996.846 zł. $80\,^{3}/_{10}$ c.

Powiększenie w ilości 58,765.272 zł. $38\,^{3}/_{10}$ c. powyżej powołane, rozkłada się na następujące rubryki, a mianowicie:

a) na dług bez zwrotu kapitału w wal. wied. a to z konwersyi obligacyj w monecie konw. z procentem niższym jak 5%, oraz ze zmiany wylosowanych obligacyj $2\,^{1}/_{2}$% dawniejszego długu państwa, tudzież z likwidacyi kapitałów bonifikacyjnych za ściągnione należytości konsumcyjne;	4,133.951 zł. $70\,^{8}/_{10}$ c.
b) na dług z obowiązkiem zwrotu kapitału w walucie austryackiej . . . . a to w skutek realizacyi obligacyj pożyczki w Anglii w r. 1859 zawartej, tudzież w skutek wpłat na pożyczkę loteryjną państwa z r. 1860 i z wpłat na pożyczkę podatkową d. 18. stycz. 1861;	43,735 097 zł. 77 c.
c) na dług niestały państwa	10,896.222 zł. $90\,^{5}/_{10}$ c.

w skutek emisyi znaków monetarnych i pomnożenia asygnacyj hypotecznych.

Zmniejszenie długu państwa jakie w pierwszem półroczu 1861 r. nastąpiło wynosi:

a) przy dawniejszym wylosowanym długu państwa z procentem płatnym częścią w walucie wiedeńskiej, częścią w monecie konwencyjnej	5,211.980 zł. $80\,^{1}/_{10}$ c.
b) w skutek wylosowania na mocy patentów przy długu bez obowiązku zwrotu kapitału w mon. konw. . . . . przez konwencyą obligacyj w wal. wied.	430.333 zł. $82\,^{1}/_{10}$ c.
c) przy długu z obowiązkiem zwrotu kapitału, częścią bezprocentowym, częścią z procentami w walucie wiedeńskiej lub monecie konwencyjnej	6,135.227 zł. 49 c.
a zatem wyżej powołaną ogólną sumę . .	11,777 542 zł. $11\,^{5}/_{10}$ c.

Przy ogólnym długu królestwa Lombardo-weneckiego okazało się w czasie od 1. listopada 1860 do 1. kwietnia 1861 r. zmniejszenie o . . . . 424.862 zł. $24\,^{2}/_{10}$ c. w walucie austryackiej.

Dług zaś obligacyi indemnizacyjnych za zniesienie powinności gruntowych, po strąceniu obligacyj indemnizacyjnych za wynagrodzenia laudemialne wydanych, zwiększył się o 6,210 878 zł. $78\,^{5}/_{10}$ c. przez zaspokojenie uprawnionych do wynagrodzenia.

Według wykazu nadwornej kredytowej buchhalteryi wynosiły zaległości wpływów interimalnych po koniec kwietnia 1861 r. w centralnej kasie państwa:

a) w gotowiźnie lub papierach gotowiznę zastępujących	10,650.867 zł. 18 c.
b) w obligacyach	6,180.449 zł. 83 c.
w ogóle . . .	16,831.317 zł. 1 c.

Zaległości zaś wypłat interymalnych wynosiły:

a) w gotowiźnie lub w papierach gotowiznę zastępujących:

1 kasom rządowym	4,448.027 zł. $7\,^{1}/_{2}$ c.
2 osobom prywatnym	19,775.624 zł. 10 c.
b) w obligacyach:	
1 kasom państwa	503 450 zł. — c.
2 osobom prywatnym	40,125.000 zł. — c.
a zatem w ogóle . .	64,852 101 zł. $17\,^{1}/_{2}$ c.

Gdy jednak ostateczne rozliczenie co do powyższych pozycyj czynnych i biernych dotąd jeszcze zdziałane być nie mogło, przeto komisya długów państwa nie jest w stanie oznaczyć, jakie sumy z takowego rozliczenia na majątek czynny lub na stan bierny przypadną.

Obligacye spisem dołączonym objęte, znajdujące się w wykazie uniwersalnej kasy długów państwa, przy skontrowaniu w d. 30. kwietnia 1861 r. w obec komisyi długów państwa odbytem, również jak i zapasy obligacyj długu narodowego i podatkowego znajdujące się w kasach wymiany i pożyczki w krajach koronnych, w banku narodowym i w zarządzie dóbr miasta Wiednia, nie są w powyższem zestawieniu objęte, a to dla tego, iż obligacye te jakkolwiek w księgach kredytowych zaciągniono, po koniec pierwszego półrocza 1861 r. jeszcze nie były wydane, częścią zaś przeznaczone są do zamiany w tych samych kategoryach długu, tudzież do zaspokojenia subskrybentów za wpłaty już uiszczone lub uiścić się mające.

Dla przekonania się o zgodzie ksiąg kredytowych z właściwemi wykazami rachunkowemi, komisya długów państwa zarządziła skontrowanie wszelkich rodzajów długu państwa w uniwersalnej kasie długów państwa zaciągnionych, tudzież kas i buchhalteryj właściwych, na której to drodze wykazane w raporcie z dnia 28. czerwca 1861 r. do l. 65 dyferencye co do stanu obligacyj wschodnio galicyjskich liweranku in natura, tudzież długu skarbowego stanów karniolskich w pierwszem półroczu 1861 r. podniesione i stan ich oznaczony został.

Wiedeń, 30. grudnia 1861 r.

(podpis) Józef książe Colloredo Mansfeld. Alfons margrabia Pallavicini. Anzelm baron Rothschild. Z L. kawaler Popp de Böhmstetten. Maurycy kawaler Wodianer. Piotr kawaler Murrmann.
A. v. Dück.

Spis w powyższem sprawozdaniu powołany, umieszczony został w *Gazecie wiedeńskiej* z d. 20. marca 1862.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 18. marca.)

W izbie wyższej na wniosek księcia Newcastle następuje drugi odczyt bilu, którego przyczyną było wzburzenie w skutek wydanego przed rokiem Habeas Corpus na rzecz zbiegłego do Kanady niewolnika Andersona. Bil ten postanawia, że w pewnych wypadkach sądy kolonialne mogą same wydawać Habeas Corpus.

W izbie niższej lord Henry Lennox zaproponował rezolucyę, że zdaniem izby preliminarze i przyzwolenia na muzeum angielskie, galeryę narodową, i inne tym podobne zakłady cywilizacyę rozszerzające, powinny być reprezentowane przez ministra parlamentowi odpowiedzialnego. Teraźniejsza administracya tych instytucyi jest zupełnie chybiona. Pokazało się z porównania kosztów utrzymania i dochodów z osób odwiedzających muzeum w South Kensington, że państwo zamiast zysku traci na każdym ze zwiedzających po 1 sh. $2\,^{1}/_{4}$ p. Tosamo także traci na zwiedzaniu muzeum angielskiego po 2 sh. 2. p. a na zwiedzaniu narodowej galeryi portretów, która jest tylko 8 godzin tygodniowo otwarta, po 16 do 18 sh. na głowę. Kanclerz skarbu sprzeciwił się mocyi i wniósł zapytanie, czy izba chce wdawać się w dyskusyę. Kuratorowie muzeum angielskiego, rzekł minister, powzięli zamiar przenieść gdzieindzie zbiory do historyi naturalnej, aby dla sztuki, starożytności i literatury więcej zostało się miejsca. Jeżeli parlament przyjmie ten plan, który ma być mu przed Wielkanocą przedłożony, tedy powoli będzie można przeprowadzić wszelkie reformy, które się potrzebne okażą. Pan Disraeli zgadza się z wnioskodawcą w zasadzie i sądzi, że opinia publiczna coraz więcej przychyla się do tego zdania. Mało ma nadziei, by w kraju tak przeważnie praktycznym jak Anglia sztuki piękne mogły nabyć kiedyś tej popularności, która Ateny i Florencyę unieśmiertelniła. Lord Lennox ubolewa, że p. Layard z przyczyny swego urzędowego stanowiska nie może głosować za wnioskiem, do którego przychyla się niezawodnie, i mocyę odwołuje. Pan Gregson proponuje bronić kupców angielskich we wszystkich na mocy traktatów otwartych portach chińskich przeciw zamachom powstańców, którzy przez misyonarzy wystawieni jako wychowańcy Exeter-Hall są bezwzględnymi i bezbożnymi pustoszycielami i mordercami. Pan A. Turner zwraca uwagę, że kanclerz skarbu nie może liczyć dochodów cła herbaty na 4 lub 5 milionów funt. szt., jeżeli powstańcy napadać będą na magazyny angielskie. Pułkownik Sykes ostrzega, aby ochronieniem kupców angielskich nie wplątać się w domową wojnę chińską. Pan Layard podsekretarz spraw zagranicznych zgadza się z zdaniem wnioskodawcy o Taipingach. Porównywa ich z szarańczą, ponieważ jak ta, kraj cały z zieloności ogołaca, tak ci o wiele gorsi niszczyciele, obracają w perzynę wsie i miasta, wycinają mieszkańców w pień, i zacierają wszelki ślad cywilizacyi w okolicy, do której się dostaną. Rząd postanowił nie tylko Shanghai lecz oraz wszystkie inne porty chińskie bronić przeciw ich napaściom, nie użyje zaś do tego wojsk

lądowych, lecz umiarkowanej siły morskiej. W końcu i ten wniosek odwołany.

(Wiadomości bieżące.) Według doniesień z Malty z 11. b. m. przybył tam 4. marca żelazny parowiec śrubowy „Himalaja." — W drodze zawinął był do Aleksandryi, gdzie miał zabrać członków poselstwa japońskiego, aby ich powieść do Anglii.

W 6 miesiącach to jest od 12. lipca 1861 do 9. stycznia b. r. wydobyto w nowych minach złota w Nowej Zelandyi 228.292 uncyi. Na kolonię Wiktorya przypada 209.096 uncyi.

Francya.

Paryż. 21. marca. (Wiadomości bieżące.) Dwór w tym roku uda się wcześnie do Fontainebleau. W zamku tamtejszym robią już właściwe przygotowania. — Dzisiaj jest w Tuilleryach trzeci wielki obiad czwartkowy; po nim nastąpi koncert. — W senacie były dziś interpelacye względem oswiadczeń Ratazzego, w turyńskiej izbie deputowanych. Miał mowę p. de Larochejaquelin, wszakże posiedzenie całe nie miało wielkiego znaczenia. — Pomiędzy górnikami i hutnikami w Machine, w departamencie Niewry przyszło do zaburzeń. Żądali oni większej zapłaty. Władze wystąpiły i ujęły kilku podżegaczy, poczem inni robotnicy do swych robót powrócili. Dano im do zrozumienia, iż powinni być kontenci, ze w tak ciężkim czasie znajdują jeszcze robotę.

(Rozprawy w izbach.) Zdaje się, że adres po 14dniowych rozprawach przyjęty zostanie w ciele prawodawczem w pierwiastkowej redakcyi, przez komisyę wypracowanej. Jeszcze na posiedzeniu z dn 17. marca stronnicy systemu celno-protekcyjnego otworzyli kampanię przeciwko traktatom handlowym z Anglią i Belgią zawartym, przypisując im wszystkie klęski i cierpienie handlu i przemysłu francuskiego. Zaczepkę rozpoczął dep. Brame wniesioną przez siebie i kilku kolegów poprawką; na posiedzeniu zaś z dnia 18. dep. Pouger-Quartier, jeden z najznaczniejszych przemysłowców francuskich, poparł wnioski dep. Brame, a kreśląc przerażający obraz obecnej krizys handlowej i przemysłowej wniósł, ażeby izba zarządziła śledztwo, któreby wykazało prawdziwość jego twierdzenia, że traktaty wolno-handlowe całe nieszczęście na kraj sprowadziły. Odpowiedź dep. Granier de Cassagnac podniosła jeszcze wzburzenie umysłów i dopiero wiceprezesowi izby, dep. Schneider, udało się uspokoić je. Oświadczył on z góry, że nie jest stronnikiem systemu wolnego handlu, poczem wyliczał wszystkie te okoliczności, po za obrębem traktatów handlowych będące, którym jedynie obecne trudne położenie przypisywać można. Najprzód nieurodzaj przeszłoroczny, który Francyę przeszło 350 mil. frank. kosztuje, następnie wojna amerykańska, która pozbawiła Francyę odbytu na wyroby jej przemysłu, a w końcu trudne położenie skarbu państwa i kwestye polityczne i religijne w zawieszeniu będące, to zdaniem jego jedyne przyczyny, które obecną niedolę sprowadziły. Wszelki zaś sąd o traktatach, o wpływach przez nich wywartych, byłby jeszcze przedwczesny. dla tego opierał się wnioskowi twierdząc, że śledztwo zarządzić się mające do żadnych rezultatów doprowadzić nie może. Jakoż po przemówieniu jeszcze ministra Billault, wniosek dep. Brame odrzucony został.

(Wiadomości bieżące.) Cesarz zapewnić miał kilku deputowanych, iż w tym roku nie myśli o rozpisaniu nowych wyborów. — P. Thouvenel rozesłać miał depeszę do mocarstw, w której co do sprawy greckiej zasadę nieinterwencyi uważa jako podstawę, tak jak w sprawie włoskiej. Admirał Touchard, dowodzący stacyą francuską na Wschodzie, odebrać miał rozkaz, ażeby wylądowaniu ochotników na wybrzeżach greckich nie sprzyjał, ani też przeszkadzał, słowem żeby zupełną zachował neutralność. Rząd piemoncki protestował w Atenach przeciwko zabrania podejrzanego statku włoskiego, uważając zabranie jako nieusprawiedliwione. — Kilku Francuzów, którzy z Garibaldim byli w Sycylii, udać się już mieli do Nauplii.

(Traktat handlowy z Włochami.) Traktat handlowy między Francyą a Włochami jest bliski ukończenia. *Pays* zapewnia, że wszelkie trudności napotkane przy wymianie podpisów zostały usunięte. Dowodzi tego także powrót pana Scialoi do Paryża, o którym donosi depesza turyńska z 19go.

(Wiadomości bieżące.) Dziennik *Pays* donosi, iż w porcie tulońskim czynią przygotowania, ażeby w przyszłym tygodniu jedna brygada wojska do Mexyku wysłaną być mogła.

Według telegramu marokańskiego z dn. 18. marca margrabia de Lavalette i jenerał Goyon dali zapewnienie francuskim i papieskim oficerom, iż obecne terytoryum papieskie bronione będzie przeciwko wszelkiej napaści.

Włochy.

(Wiadomości bieżące.) Według depeszy marsylskiej z Rzymu d. 18. marca jenerał Goyon przesłał do Turynu spis oficerów i żołnierzy francuskich, którzy czynnymi byli przy stłumieniu reakcyi neapolitańskiej, a którzy z tego powodu mogą mieć prawo do medali lub dekoracyi.

Rozpoczęła się rewizya papierów przy Venanzim, byłym sekretarzu tak zwanego komitetu narodowego znalezionych, i oddano tego powodu pod sąd 17 osób, po większej części wcale nie znanych.

(Powstanie neapolitańskie.) Nie ulega żadnej wątpliwości, pisze *Gazeta wiedeńska*, że bandy powstańców w Neapolitańskiem i w Sycylii za pojawieniem się cieplejszej pory znów ruszać się poczynają i z kroków odpornych przechodzą do zaczepnych. Pod Sora pokazała się dnia 6. marca banda o 500 ludziach; podobnież pod Cerreto i nad rzeka Taburna. W Foggia gwardya narodowa zrobiła groźną demonstracyę przeciwko Piemontanom. W prowincyach: Basilicata, Capitanata i Terra di Lavora przyszło do pojedyńczych zaczepek, które uważać można jako zwiastuny większych wypadków. Z drugiej strony liczne bardzo zdarzają się dezercye w wojsku piemonckiem. W Neapolu samym tłumy pospólstwa ciągną po ulicach i przy okrzykach: „Niech żyje Garibaldi!" napastują kogo im się podoba, policya zaś piemoncka wcale nie myśli o tem, ażeby takim nadużyciom zapobiedz.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Wnioski zgromadzenia szlachty w Rydze.) Gazeta rewalska podaje prywatne doniesienie z Pernau, że zgromadzenie szlachty w Rydze przyjęło 22. lutego wnioski L. Bocka Schwarzhof i przekazało je deputowanym obwodowym do obrady. Te są: 1. Zwołanie reprezentantów miast na sejm krajowy. 2. Zaprowadzenie powszechnego baltyckiego sejmu krajowego. 3. Zaprowadzenie senatu baltyckiego. 4. 99letnie prawo zastawu przy kupnie dóbr. Wnioski te miały być także proponowane sejmom krajowym w Rewlu i Mitawie.

Grecya.

(Stan rzeczy.) *Donau Ztg.* podaje następujące doniesienia z Tryestu do wyjaśnienia sytuacyi w Grecyi:

Rząd ateński jest dotąd ciągle panem sytuacyi i wykrywa coraz więcej śladów sprzysiężenia szeroko rozgałęzionego, bo nawet w Epirze i Tesalii. Że rząd ma środki, utrzymać władzę swoją, jeżeli powstańcy z Włoch nie otrzymają zasiłków, wypada już ztąd, że według doniesień z St. Maura dwa greckie parowce z 470 żołnierzami wylądowało na wybrzeżach Akarnanii, aby uwięzić tam sprzysiężonych. W Pagliakaglia uwięziono 35 osób cywilnych i wojskowych, poczem parowiec udał się do Bonitzy, nad granicę Eperius. Doniesienia, że cała eskadra turecka z zatoki Antivari znajduje się w ruchu, zdają się zapowiadać niebezpieczeństwo od strony wybrzeżów Albanii. Ponieważ zaś Antivari uchodziło dotąd za punkt najwięcej zagrożony, przeto podejrzenie padać musi na inne miejsca. Bądź co bądź, zdaje się że rząd turecki równie jak grecki jest dobrze zawiadomiony o wszelkich zamiarach i poruszeniach. Pośmiewiska godne są doniesienia z Aten do dziennika *Nord* i innych podobnych. Według nich wojska królewskie już zostały pobite, już żałują że się nie znajdują w Nauplii, już znowu naganiona jest amnestya, która żołnierzom w Nauplii daje czas do namysłu przed bombardowaniem, a nie uwzględnia niewinnych obywateli w Nauplii. Jeżeliby zaś wojska królewskie istotnie powstańcom sprzyjały, tedy po za obrębem Nauplii mogłyby dla nich być nieskończenie użytecznemi, ponieważ Król nie ma innej armii na swoje rozkazy.

Telegram z Aten z 14. b. m. na Konstantynopol donosi: Dnia wczorajszego (13. b. m.) królewscy wzięli bagnetem Arię i wszystkie szańce zewnętrzne z wyjątkiem St. Elias, której upadek bliskim się być zdaje. Zważyć należy, że wioska Aria i wzgórek St. Elias są na pół mili oddalone od Nauplii. Według wszelkiego prawdopodobieństwa powstańcy musieli tam urządzić fortyfikacye, które wojska królewskie zdobyły, i zyskały możność, ściślej miasto otoczyć.

Turcya.

(Komisya legitymacyjna.) Rząd turecki utworzył komisyę mieszaną, która ma rozpoznać papiery legitymacyjne dawnych poddanych tureckich, którzy przeszli pod opiekę innych mocarstw, i nałożyć podatek na dobrowolnie zmieniających narodowość. To śledztwo ma odnosić się także do poddanych tureckich zaopatrzonych w paszporta rosyjskie, którzy albo będą musieli do dawnego poddaństwa powrócić, albo w ciągu trzech miesięcy posiadłość sprzedać, sprawy zlikwidować i Turcyę opuścić na zawsze.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 24go marca. Cesarz przyjmował wczoraj adresową deputacyę ciała prawodawczego, a odpowiedź jego była podług dzisiejszego „Monitora" tej osnowy:

„Uznanie ciała prawodawczego jest tem szacowniejsze dla mnie, iż dyskusya przedstawia widok godny uwagi, jako na nieszczęście opinie ostateczne najbardziej się kwapią wyjść na jaw, a uszanowanie dla swobody słowa zniewalało słuchać je w milczeniu. Publiczność uważa to milczenie za przyzwolenie; ale wnet rozprószył adres chmury, okazał stan rzeczy we właściwem świetle i przywrócił zaufanie.

Przyjmuję też z przyjemnością ten nowy dowód sposobu myślenia ciała prawodawczego. Jednakowoż rozprawiano zbyt gorąco o pewnych środkach finansowych, system powinien być sądzony w całości swojej. Ten, który proponowano, obejmuje powiększenie i zmniejszenie podatków. Te kwestye będą rozważane, by mogło nastąpić załatwienie odpowiednie życzeniom izby i dobru powszechnemu."

Przy końcu mówił Cesarz: „Chciejcie panowie wyrazić kolegom swoim podziękowanie moje za wsparcie, którego — jak jestem przekonany — nigdy mi nie odmówią, i zapewnijcie ich, że nie pragnę bynajmniej rozłączyć się z izbą, której światłość i patryotyzm podają krajowi wszelkie gwarancye.

Londyn, 23. marca. Bióro Reutera donosi z Turynu pod dniem 23. marca: „Monarchia nazionale“ zamieściła cyrkularz ministra spraw zewnętrznych, wyjaśniający politykę Włoch. Trzy punkta następujące traktowane są po szczególe: Uznanie Włoch i stanowisko, które się im w zebraniu mocarstw europejskich należą; kwestya rzymska i kwestya wenecka; cyrkularz twierdzi, że prawo Włoch, ażeby uznane były, żadnej nie ulega wątpliwości; Rzym być musi rezydencyą Papieża i zarazem punktem centralnym rządu włoskiego. Załatwienie kwestyi o Wenecyę według życzenia Włoch, koniecznością jest dla porządku publicznego Europy, obecny bowiem stan rzeczy byłby ciągłym niebezpieczeństwem dla powszechnego pokoju.

Zlanie armii południowej z północną potwierdza się.

Rzym, 23. marca. Poseł francuski pan Lavalette udał się do Paryża.

Turyn, 22. marca. Kandydat ministeryalny Tecchio został 129 głosami obrany prezydentem izby; kandydat opozycyi Lanza otrzymał 89 głosów.

„Opinione“ podaje prawdopodobną pogłoskę, że ministeryum postanowiło utworzyć siódmy korpus armii, której dowództwo objąłby Garibaldi. W tym zamiarze do ochotników mają być przydani tegoroczni rekruci. Oficerowie armii południowej mają być tu umieszczeni.

Turyn, 23. marca. Obiega pogłoska, że Torrearsa objął departament spraw zagranicznych.

Medyolan, 23. marca. Na wczorajszej uczcie na cześć Garibaldego danej, mówił ten o potędze idei i przyszłości Włoch. Wspomniał o wielu obcych męczennikach za wolność włoską, i dodał, że wdzięczność dla innych ludów jest obowiązkiem Włoch.

Konstantynopol, 22. marca. Parowiec angielski „Laconia“ z Liverpoolu zetknął się przypadkiem dzisiejszej nocy na morzu Marmora z parowcem rosyjskim „Colchida“, który udawał się do Salonichi. „Colchide“ zatonął w przeciągu 10 minut z całym ładunkiem towarów. 5J osób straciło przytem życie.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 24. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy (82 ℔) 4zł. 80c.; żyta (76 ℔) 3zł. 14c.; jęczmienia (66 ℔) 2zł. 61c.; owsa (45 ℔) 1zł. 53c.; hreczki 3zł. 32c.; kartofli 1zł. 72c.; — cetnar siana 1zł. 46c.; okłotów 49c.; — sąg drzewa bukowego 13zł. 35c.; sosnowego 11zł. 20c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 21go b. m. nie było dowozu i targu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24 marca.

Hotel rosyjski: PP. Czermiński Stan, z Mieczyżczowa. — Hr. Olizar Gustaw, z Podola.

Hotel europejski: Croasse Lud., z Koszelowa. — Lityński Mel., z Firlejówki.

Zajazd Kuhna: Uleniecki Kwir., z Jaremkowa. — Zbiżewski Ludwik, z Mięczychowa. Piotrowski Jul, z Zelkrzewa.

Zajazd pod Jeleniem: Piasecki Marc, z Kutyski.

Pod koleją żelazną: Hubl N., c k. przełożony powiatowy, z Sambora.

Dnia 25. marca.

Hotel rosyjski: PP. Morski Felix, z Latoszyna.

Hotel europejski: Berezowski Hen., z Wodnik. — Bogdanowicz Maxym., z Przemiwółek.

Hotel Langa: Malinowski N., c. k. podporucznik, z Żółkwi. — Hr. Letochowski Aug., z Wołynia. — Ceglecki Mac., z Dorefiówki. — Hr. Czacki Wład., z Rosyi. — Bredt Teod., z Wiśniowa.

Hotel angielski: Gostyński Adam, z Olszanicy. — Abrahamowicz Dawid, z Targowicy.

Zajazd Krynickiego: Audykowski Anz, proboszcz, z Podusowa.

Zajazd Leszczyńskiego: Duczyński Jul., z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. marca.

PP. Śliwiński Wład., do Bereznik. — Krasucki Alex., do Jastrzembicy. — Bogusz Adam, do Drohowyża. — Słonecki Zeno, do Krechowiec. — Kamiński Ign, adwokat krajowy, do Stanisławowa. — Wiśniewski Jan, do Ciemierzyniec — Hr. Komarnicki Rom, do Złoczowa. — Chwalibóg Jan, do Lipowiec. — Urbański Rudolf, do Dobrosina

Dnia 27. marca.

PP. Herman Luc., do Rzepniowa. — Krzyżanowski Piotr, do Powitny. — Czarnoszyński Alex., do Polutor. Hr. Olisar Gustaw, do Wiednia. — Hr. Rumerskirch Fran, do Janiny. — Hr. Zamojski Ks, do Wiednia. — Komarnicki Bol., do Sasowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	321 59	+ 5.6	78 9	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	321.70	+ 12.4	58 6	„	„	„
10.god. wiecz.	321 74	+ 7.4	70 8	„	„	„
	'''					
7. god. zrana	323.20	— 1.9	88.7	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324 98	+ 0.8	74 3	półn -zach.	„	śnieg
10.god. wiecz.	327.27	+ 2.0	78.4	północny	„	pochmurno

Wysokość śniegu 12 ''.

Kurs lwowski.

Dnia 24 marca		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c
Dukat holenderski . .	wal. austr	6	39	6	45
Dukat cesarski . . .	„ „	6	41	6	47
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	10	11	22
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	2	12	2	14
Talar pruski	„ „	2	2	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	30	79	87
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	30	83	90
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	196	37	197	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	18	69	78
5% Pożyczka narodowa . . .	bez kuponów	83	42	84	8

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 24. marca.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	79	75	80	25	—	92 2/10
Dawne „ „ 100 „ „	83	74	84	26	—	96 5/6

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 24. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.—. Metaliki po 5% za 100 zł. 70.—; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 824.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 202.10; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136.70. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.47½, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 135 25.

KRONIKA.

(Skorowidz pocztowy.) Pan Franciszek Astleithner, urzędnik pocztowy we Lwowie, ułożył podług ustaw urzędowych i wydał „Skorowidz najnowszych kursów pocztowych, jazd na kolei żelaznej i połączenia telegrafów w królestwie Galicyi i Lodomeryi, jako też w W. Księstwie Krakowskiem i w Księstwie Bukowińskiem“, z którego sprzedaży przeznaczył połowę czystego dochodu na wsparcie dotkniętych powodzią włościan nadwiślańskich. By okazać praktyczną dogodność tej pracy dla każdego, dość będzie wypisać treść zawartych w niej rozdziałów, mianowicie podaje ten Skorowidz: 1) Alfabetyczny spis kursów pocztowych; 2) Kursy pocztowe; 3) Przegląd odchodzących poczt w Czerniowcach; 4) Ustawy należytości od listów pieniężnych i innych pakietów pocztowych; 5) Wykaz odległości pomiędzy Lwowem i miejscami pocztowemi w Galicyi i Bukowinie, oraz portoryum od listów; 6) Taryfa poczty wozowej; 7) Plan jazdy na kolei żelaznej ze Lwowa do Krakowa, — z Krakowa do Warszawy, Wiednia itd.; 8) Taryfa opłaty od osób na kolei galicyjskiej Karola Ludwika; 9) Telegrafów linie w Galicyi i na Bukowinie, oraz taryfa opłat za depesze telegraficzne. Dziełka tego można dostać u autora w urzędzie pocztowym we Lwowie po cenie 30 c. w. a.

(Morderstwo.) Dnia 18go b. m. zastrzelił w Obertynie żandarm St. tamtejszego komendanta żandarmeryi P., a potem sam sobie odebrał życie drugim wystrzałem. Powód tej zbrodni niewiadomy.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 19go b. m. przejechał w Radymnie pociąg ciężarowy Nr. 7. zamieszkałą u dozorcy magazynu wdowę imieniem Scholz, która też natychmiast zginęła. Mówią, że przyczyną tego nieszczęścia była własna jej nieostrożność.

(Zabójstwo.) W lesie pod Wróżenicami w obwodzie krakowskim znaleziono 7go b. m. zabitego człowieka. Ze śledztwa żandarmeryi pokazało się, że to ciało Piotra C., znanego w gminie złodzieja, i że go zabiło kilku włościan z tej wsi przy pomocy tamtejszego szynkarza. Dwoch sprawców tej zbrodni Jana O. i Jana W. pojmano już i oddano sądowi karnemu.

(Pożar.) W Krzyweńkiem, w obwodzie czortkowskim, powstał ogień 9go b. m. w cerkwi wkrótce po skończonem nabożeństwie, i zgorzał wielki ołtarz z wszystkiemi sprzętami kościelnemi, jako to: kielichy, lichtarze, monstracya itp. Wczesny ratunek ochronił dalsze części kościoła od zniszczenia jednak strata poniesiona wynosi do 300 zł. w. a. Przyczyną nieszczęścia jest niedbałość sługi kościelnego, ponieważ nie pogasił należycie światła.

(Książę Windischgraetz †.) Dnia 21go b. m. umarł w Wiedniu feldmarszałek Alfred książę Windischgraetz po długiej i ciężkiej słabości.

(Dodatek)